

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Бургас, 01.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на пети февруари
през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дарина Анг. К.а

при участието на секретаря Ани Р. Цветанова
като разгледа докладваното от Дарина Анг. Костова Търговско дело №
20222100900475 по описа за 2022 година

Делото е висящо за втори път пред настоящия съд, след връщането му от ВКС за ново
разглеждане от друг състав на съда.

Постъпила е искова молба от „Анхиало 2010“ ООД, ЕИК 201270029, със седалище и
адрес на управление: гр. Поморие, ул. „Бунар Хисар“ № 1, представлявано от Красимира
Славова Стоянова, със съдебен адрес за връчване на призовки, съобщения и съдебни книжа:
гр. Бургас, ул. „Ген. Гурко“ № 18, ет.2 - чрез адв. Боян Койнов, против Н.Б.К., с ЕГН
*****, с адрес: гр.*** ж.к.*** бл.** ет.* ап.* и Ж. С. К., ЕГН *****, с адрес:
гр.*** кв.*** №** ет.* ап.*, с която се иска да бъде развален договор за покупко-продажба
на недвижим имот, обективиран в нотариален акт № **, том ***, рег. № ****, дело №
***/20**г., на нотариус рег. № 289 от НК с район на действие РС-Поморие, с който е
прехвърлено правото на собственост върху обект за търговска дейност: самостоятелен обект
в сграда с идентификатор 57491.502.306.1.7 по КК и КР на гр. Поморие, община Поморие,
област Бургас, одобрени със заповед № РД-18-36 от 29.04.2009 г. на изпълнителния
директор на АГКК и с последно изменение на КК и КР, одобрено със заповед № КД-14-02-
762 от 26.04.2012 г. на началника на СГКК гр. Бургас, с адрес на имота: гр. Поморие, п.к.
8200, ул. „Княз Борис І“ № 73, етаж 0, находящ се в сграда № 1, разположена в поземлен
имот с идентификатор 57491.502.306, с предназначение на самостоятелния обект: за
търговска дейност, брой нива на обекта: 1, с площ от 40 кв.м., при съседни самостоятелни
обекти в сградата: на същия етаж: 57491.502.306.1.9, под обекта: няма; над обекта:
57491.502.306.1.1, ведно със съответните идеални части от общите части и правото на
строеж, поради неизпълнение от страна на ответника, както и да бъде осъден да заплати

направените по делото разноси.

Съдът е изпратил препис от исковата молба и приложенията към нея на ответниците, на които е указана възможността за подаване писмен отговор в законния едномесечен срок, задължителното съдържание на отговора и последиците от неподаването му и неупражняването на права. В определения от съда срок, ответниците са депозирали писмени отговор на исковата молба.

При проверка на редовността на разменените книжа съгласно чл. 374 от Гражданския процесуален кодекс, съдът констатира следното:

Исковата молба, подчинена на общите изисквания на ГПК за предявяването ѝ отговаря на условията на чл. 127 и чл. 128 от ГПК и на основание чл. 367 от ГПК преписи от нея са изпратени на ответницата, като ѝ е указано да подаде писмен отговор в едномесечен срок, задължителното му съдържание и последиците от неподаването им и неупражняването на права. Видно от книжата по делото съобщението с придружаващите го книжа е получено от ответника, като в срок е депозирал по делото отговор на исковата молба.

При това положение съдът намира, че книжата по делото са разменени редовно.

В исковата молба се твърди, че на 19.11.2013 г. страните сключили договор за покупко-продажба на недвижим имот с нот. акт № **, том ***, рег. № ****, дело № ***/20**г., на нотариус, рег. № 289 от НК, по силата на който на ответника било прехвърлено правото на собственост върху обект за търговска дейност с идентификатор 57491.502.306.1.7, срещу което ищцовото дружество следвало да получи продажната цена, както следва: 4 650 лв., платени преди сключване на нотариалния акт, а остатъкът от 41 040 лв. – на равни месечни вноски в размер от по 10 % от продажната цена, до пълното □ изплащане. Твърди се още, че в срока до 19.09.2014 г., ищцовото дружество не е получило нито една от следващите вноски от цената, като купувачът отказал да плати. Считано от 19.09.2014 г. е налице забава за изпълнение, която трае повече от четири години, предвид което изпълнението на задължението към настоящия момент е напълно безполезно за ищеца.

Предвид горното, в исковата молба се съдържа изявление на ищеца-продавач по смисъла на чл. 87 ал. 2 от ЗЗД за разваляне на договора, обективиран в посочения нотариален акт, което обуславя и правния интерес на ищеца от водене на иск по чл. 87 ал. 3 от ЗЗД за разваляне на договора. Представя доказателства. Претендира разноси.

Ответникът Н.К. с депозирания отговор на исковата молба, чрез процесуалния си представител, оспорва предявената искова претенция. Посочва, че е изпълнил задължението си по нотариалния акт, като плащането било извършено в брой и прието от ищеца, който го осчетоводил. Сочил в подкрепа на твърденията си ревизионен доклад, от който било видно, че ищцовото дружество е отчело приходи от продажба на процесния имот, съгласно фактура № 141/ 01.12.2013 г. на стойност 45 600 лв. Счита, че осчетоводяването представлява извънсъдебно признание на неизгодния за ищеца факт, че плащането е получено много преди настъпването на падежа на цялото вземане. Твърди се още, че към датата на

получаване на обезпечителната заповед, ответникът не е разполагал с ревизионния доклад, нито с разписка за плащането в брой, поради което на 05.04.2019 г. платил повторно, като превел остатъка от продажната цена по нотариалния акт на ищеца, който го уверил, че ще оттегли иска. На 08.04.2019 г. ищецът върнал парите по сметка на ответника и го уведомил, че това плащане било безполезно за него и било заведено дело за развалянето на договора.

Твърди също така, че ответникът бил съдружник и управител в ищцовото дружество до 19.02.2019 г. и до тази дата, другият съдружник и управител Красимира Стоянова, не е имала претенции към него досежно тази сделка. Пзовава се на редица вътрешни взаимоотношения между дружеството и себе си, както и лични такива с другия управител и съдружник Стоянова. Счита, че липсва основание за разваляне на договора, тъй като цената била платена. В условията на евентуалност моли съда на основание чл. 87 ал.3, изр. второ от ЗЗД да му бъде определен срок за изпълнение на задължението по нотариалния акт. Представя доказателства. Претендира разноски.

Ответницата Ж. К. с депозирания отговор на исковата молба, чрез процесуалния си представител, оспорва предявената искова претенция. Счита, че не са налице основанията за разваляне на процесния договор, тъй като купувачът е изпълнил задължението си и е заплатил продажната цена. Излага твърдения за спецификата на отношенията между продавача и купувача, като заявява, че ответникът К. е бил съдружник и управител в ищцовото дружество. Навежда доводи, че счетоводството на дружеството не е водено по нормативно установения начин, тъй като съдружниците не са правили разлика между имуществото на дружеството и собственото такова, а приходите се разпределяли неформално между съдружниците.

По отношение на процесния имот се сочи, че след като съдружниците решили да го продадат и определили цената му, единият от тях решил да го закупи. В нотариалният акт била вписана само дължимата от купувача цена, но между страните по сделката имало други договорки. Страните се договорили ответникът К. бил заплатил само първата дължима вноска, а постъпващите по сметката на дружеството средства от наем да се разпределят единствено в полза на единия от съдружниците да изравняване на стойността на имота предоставен на другия съдружник. Твърди се, че настоящия управител на дружеството е получил посочените средства от наеми до достигане на половината от определената от съдружниците цена и се е разпоредил с тях в своя полза, като по този начин задължението на купувача е погасено.

Заявява се от ответницата, че ответникът К. не е бил запознат със счетоводството на дружеството и не му било известно, че в него не е отразено, че процесното вземане е погасено. Отношенията между съдружниците се влошили и след разделянето им, настоящата управителка предявила настоящия иск.

Моли за отхвърляне на иска. Прави доказателствени искания.

Ищецът, с допълнителната си искова молба, излага становище относно наведените с отговорите на исковата молба доводи на ответните страни. Оспорва твърденията за плащане

на продажната цена. Сочи, че е налице уговорка за плащане по банков път, респективно ако е налице плащане в брой, в тежест на ответника е да представи писмен документ за същото, като нито във фактура № 141/ 01.12.2013 г., нито в ревизионния доклад се съдържат признания за плащане. Отчетеният и осчетоводен приход от продажбата е в съответствие с действащите счетоводни стандарти за този вид стопански и счетоводни операция, съгласно Закона за счетоводството. Заявява, че осъществено в хода на делото плащане на остатъка от цената - на 05.04.2019 г., се явява напълно безполезно за ищцовото дружество, а в чл. 87 ал. 2 от ЗЗД е изрично уговорено правото за разваляне на договора, без да се дава срок на длъжника, когато поради забавата на длъжника изпълнението е станало безполезно, какъвто бил и настоящият случай. Останалите аргументи относно вътрешните отношения на страните, както и отношенията им във връзка с дружеството, в което са били съдружници, счита за неотносими към спора. Заявява, че действително имотът е бил отдаван под наем, като наемът е бил разпределян между съдружниците, но от това не можело да бъде направен извод за постигнати други договорки, различни от посочените в нотариалния акт за плащането на остатъка от продажната цена. Посочва, че не са налице предпоставките за даване на срок на длъжника да изпълни задължението си. Представя доказателства.

В предоставения срок по чл.373 от ГПК, ответниците депозират отговори на допълнителните иски молба, с които поддържат становищата си, изложени в отговора. Ответникът К. счита представените с допълнителна искова молба доказателства за неверни, съставени единствено за целите на процеса.

Бургаският окръжен съд като прецени, че предявените искове са допустими и не са налице процесуални пречки за разглеждането им, приема исковата молба за допустима.

Съдът, като взе пред вид становищата на страните и събраните доказателства по делото, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл.87, ал.3 от Закона за задълженията и договорите от „Анхиало 2010“ ООД, ЕИК 201270029, със седалище и адрес на управление: гр. Поморие, ул. „Бунар Хисар“ № 1, представлявано от Красимира Славова Стоянова, със съдебен адрес за връчване на призовки, съобщения и съдебни книжа: гр. Бургас, ул.„Ген. Гурко” № 18, ет.2 - чрез адв. Веселина Василева и адв. Николай Славов, против Н.Б.К., с ЕГН *****, с адрес: гр.*** ж.к.*** бл.** ет.* ап.* и Ж. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр.*** кв.*** №** ет.* ап.*, за разваляне на договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт № **, том ***, рег. № ****, дело № ***/20**г., на нотариус рег. № 289 от НК с район на действие РС-Поморие, с който е прехвърлено правото на собственост върху обект за търговска дейност: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 57491.502.306.1.7 по КК и КР на гр. Поморие, община Поморие, област Бургас, одобрени със заповед № РД-18-36 от 29.04.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК и с последно изменение на КК и КР, одобрено със заповед № КД-14-02-762 от 26.04.2012 г. на началника на СГКК гр. Бургас, с адрес на имота: гр. Поморие, п.к. 8200, ул. „Княз Борис І” № 73, етаж 0, находящ се в сграда № 1, разположена в поземлен

имот с идентификатор 57491.502.306, с предназначение на самостоятелния обект: за търговска дейност, брой нива на обекта: 1, с площ от 40 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 57491.502.306.1.9, под обекта: няма; над обекта: 57491.502.306.1.1, ведно със съответните идеални части от общите части и правото на строеж, поради неизпълнение от страна на ответника, както и да бъде осъден да заплати направените по делото разноски.

Между страните не са спори, че до 19.02.2019 год. първият ответник е бил съдружник в ищцовото дружество и е представлявал същото, заедно с Красимира Славова Стоянова, която е била единствен управител на дружеството към датата на подаване на исковата молба – 02.04.2019 год. Не се спори също, че ответниците са съпрузи, както към момента на сключване на процесния договор, така и към датата на предявяване на иска.

От направена служебна справка в Търговския регистър се установява, че на 05.10.2012г. Красимира Стоянова и Н.К. придобили по 50% от притежаваните от ТПК „Анхиало-92“ дружествени дялове в ищцовото дружество „Анхиало 2010“ ООД, с което стават единствени съдружници и управители на последното до 19.02.2019г.

Не се спори, че между ищеца и първия ответник К., в периода, в който същият е бил съдружник и управител в ищцовото дружество е сключен договор за покупко-продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт № **, том ***, рег. № ****, дело № ***/20**г., на нотариус рег. № 289 от НК с район на действие РС-Поморие, с който е прехвърлено правото на собственост върху обект за търговска дейност: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 57491.502.306.1.7 по КК и КР на гр. Поморие, община Поморие, област Бургас, одобрени със заповед № РД-18-36 от 29.04.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК и с последно изменение на КК и КР, одобрено със заповед № КД-14-02-762 от 26.04.2012 г. на началника на СГКК гр. Бургас, с адрес на имота: гр. Поморие, п.к. 8200, ул. „Княз Борис I“ № 73, етаж 0, находящ се в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор 57491.502.306, с предназначение на самостоятелния обект: за търговска дейност, брой нива на обекта: 1, с площ от 40 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 57491.502.306.1.9, под обекта: няма; над обекта: 57491.502.306.1.1, ведно със съответните идеални части от общите части и правото на строеж.

Не се твърди наличие на предварителен договор, в който да са уредени различни условия за плащане и по който да е налице предварително плащане.- По силата на уговореното в т. 2 договора за покупко-продажба, цената е в размер на 45600лв. с ДДС, от която е изплатена една десета част – 4560 лв. – към датата на сключване на договора, а остатъкът е следвало да бъде заплатен на равни части от по 10% от цялата цена, т.е. по 4560 лв. всеки месец до пълното изплащане на цената, по банков път по банковата сметка на ищеца.

Не са представени доказателства за заплащане на нито една от вноските от по 10%, нито са представени каквито и да е доказателства за заплащане на цената частично илби изцяло по банков път по банковата сметка на ищеца. От заключението на вещото лице Ели

Вълчева се установява , че по банковата сметка на ищцовото дружество не са постъпвали плащания от първия или от втория ответник, на части от цената или на цялата цена , до датата на подаване на исковата молба. Страните не представят доказателства за изменение на договорения начин на плащане на цената. С оглед на горните констатации, съдът приема , че ответниците не са доказали плащане на цената по процесния договор за покупко-продажба.

По делото не са доказани твърденията на ответницата К. , и на ответника К., че дружеството е имало уговорка за прихващане на цената с дължимия на ответника К. дивидент. На първо място не са налице доказателства за взети решения за разпределяне на печалбата по чл. 137, ал. 1, т. 3 от Търговския закон. От извършената от съда служебна справка в Търговския регистър по партидата на ищцовото дружество се установява , че според обявените актове – ГФО за 2013 год. дружеството е реализирало печалба от 2000лв. , но е имало загуба от предходни години в размер на 16000лв., за 2014 година , според представеното от ищцовото дружество ГФО , към 31.12.2014 год., дружеството вече е имало печалба в размер значително надвишаващ натрупаните от предходни години загуби, но тази печалба биш могла да бъде разпределена не по-рано от датата на съставяне на ГФО, която е 24.02.2015 год. – повече от четири месеца след срока за заплащане на цената по процесния договор и не е представено доказателство за взимане на такова решение на общото събрание на съдружниците. С оглед на гореизложеното, съдът намира твърденията на ответниците за заплащане на цената по друг, различен от уговорения в договора начин за недоказан. Тези твърдения не са подкрепени от фактите, установени по делото от обективно съществуващи доказателства – ГФО и протоколи от общи събрания на съдружниците, които са публично обявени от дружеството ищец в периода, през който ответникът К. е бил негов управител. В случай, че страните по сделката са имали намерение да изменят условията на прашане на цената, то за тези обстоятелства е следвало да бъде направен анекс към договора за покупко-продажба или да бъдат уредени отношенията по погасяване на задълженията във форма, съответстваща на изискването за форма за доказване на чл. 164, ал. 1, т. 4 от Гражданския процесуален кодекс, каквото не е сторено от ответниците.

Съдът намира, че неизпълнението на задължението да плати цената на имотав условията и срока по т. 2 от Договора е съществено неизпълнение на задълженията по договора. Предвид обстоятелството , че се касае за търговски имот в идеалния център на гр.Поморие и ноторно известното значително нарастване на цените на недвижимите имоти за периода между датата на последната дължима вноска – 19.08.2014 год. до 02.04.2019 год., съдът счита , че е основателно твърдението на ищеца, че предвид обема на неизпълнението е загубил интерес от реалното изпълнение.

С оглед на горните констатации по фактите, съдът намира за основателен предявеният иск с правно основание чл.87, ал.3 от Закона за задълженията и договорите да развали договора поради неизпълнение на договорената от насрещната страна престация, със следните аргументи :

Предпоставките за основателност на иска за разваляне на договора е да е налице

валидно сключен двустранен договор, една от страните по който не е изпълнила задължението си по договора , за което да отговаря.

По делото се установи , че страните са сключили двустранен възмезден договор за покупко-продажба на недвижим имот , както и че ответната страна не е изпълнила задължението си да заплати 90% от цената на имота , по начина и при сроковете , за които се е задължила.

Съгласно чл.87 ал.1 и ал.4 от ЗЗД, когато длъжникът по един двустранен договор не изпълни задължението си поради причина, за която той отговаря, кредиторът може да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение, с предупреждение, че след изтичане на срока ще смята договора за развален. Разпоредбата на чл.87 ал.2 от ЗЗД урежда хипотезите, при които се допуска разваляне на договора и без предоставяне на срок за изпълнение на длъжника.

В настоящият случай кредиторът няма задължение да дава срок за изпълнение на длъжника, тъй като такъв е уговорен в самия договор. С подаването на исковата молба е отправено изявление за развалянето му без предоставяне на срок за изпълнение поради продължителната забава на длъжника, в резултат на която изпълнението станало безполезно за ищеца. Ответникът твърди наличие на плащане чрез даване вместо изпълнение и поради това смята, че е изпълнил договора.

При първоначалното разглеждане на делото, ответникът, след като узнал за наложеното обезпечение на бъдещия иск, заплатил остатъка от цената, но ищецът върнал превода под предлог, че закъснялото изпълнение е безполезно за него. С отговора на исковата молба ответникът е поискал от съда да му бъде предоставен срок за изпълнение /чл.87 ал.3 от ЗЗД/.

В тежест на ответника е да установи при условията на пълно и главно доказване, наличието на плащане по договора. В приетото и неоспорено заключение на вещото лице при първоначалното разглеждане на делото, се посочва, че стойността на целия договор правилно е осчетоводена и декларирана като приход с издаването на фактурата, но реално паричните потоци може да постъпят по-късно. В настоящото производство страните не са поставили такива въпроси на вещото лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 164 ал. 4 от ГПК, за погасяването на установени с писмен акт - в нотариалният акт за покупко-продажба на недвижим имот, парични задължения, свидетелски показания са недопустими. Поради тази причина съдът не е допуснал събиране на гласни доказателства за начина на плащане. С изложени по-горе мотиви , съдът е приел, че твърденията на ответника за погасяване на задължението по друг начин са недоказани. Независимо какви са твърденията на ответниците за постигнато съгласие за друг способ за погасяване на задължението , след като същото е в размер на 90% от дължимата цена и ве размер над 5000 лв. е недопустимо да за бъде установявано с гласни доказателства по силата на забраната на чл. 164 ал. 3 от ГПК .

Размерът на неизпълнението е 90% от дължимото , поради което в настоящия случай

е неприложимо ограничението на разпоредбата на чл. 206 ал. 1 от ЗЗД, според което не се допуска разваляне на договора при неплащане на вноски, които не надвишават 20 % от цената.

Съдът счита, че в случая не е налице, а и не се твърди извинителна причина, която да обоснове даване на допълнителен срок на длъжника от съда. В случая обстоятелството, което е подтикнало първия ответник да предприеме действия по изпълнение е налагането на обезпечителна мярка „възбрана“ върху имота. Самият факт на плащането на цената след началото на исковото производство е индигия, че са неверни твърденията на ответниците, че задължението за заплащане на цената е било погасено с други способности.

С Решение № 29 от 13.04.2011 г. на ВКС по т. д. № 396/2010 г., I т. о., ТК е прието, че „обстоятелства“ по смисъла на чл. 87, ал. 3, изр. 2 ЗЗД, въз основа на които съдът, разглеждащ иск по чл. 87, ал. 3 ЗЗД, може да даде на длъжника срок за изпълнение на парично задължение са: наличието на извинителна причина за забавата и ако такава е установена - интерес на кредитора от късното изпълнение. Извинителната причина е тази, която изключва отговорността за забава на длъжника или настъпила забава на кредитора. Отпадане на интереса на кредитора, се преценява с оглед наличието на обстоятелства от кръга на посочените в нормата на чл. 87 ал. 2 ЗЗД или на значителност на неизпълнената част от задължението - по аргумент от чл. 87 ал. 4 ЗЗД.

Страните по договора са уговорили плащане на части с падеж на всяка вноски и начин на плащане – по банков път. Поради естеството на задължението не е налице обективна или субективна невъзможност за изпълнение. Няма данни да е била налице забава на кредитора, поради което не са налице основанията за предоставяне на срок за изпълнение от съда.

От гореизложеното следва, че забавата е резултат от бездействието на ответника, който не е предложил изпълнение в продължение на повече от 4 години и няма извинителни причини от категорията на тези, които биха представлявали обстоятелства по смисъла на чл. 87 ал. 3, изр. 2 ЗЗД за определяне на срок за изпълнение. Изпълнението на задължението след получаване на съобщението за възбраната не е прието от кредитора, поради което няма погасителен ефект.

С оглед на така приетото, няма изпълнение по договора от страна на ответника. Не е налице нито плащане в брой, нито даване вместо изпълнение. Поради това и договорът следва да бъде развален, с произтичащите за страните последици.

С оглед уважаването на иска с правно основание чл.87, ал.3 от Закона за задълженията и договорите съдът следва да присъди дължимите разноски на ищеца съобразно представения списък по чл.80 от Гражданския процесуален кодекс и приложените доказателства за извършването им в размер на 1600лв. в настоящото производство и 2769,04 лв., за които са представени доказателства в кориците на т.д. № 175/2019 год., общо 4369.04 лв. , по 2184.52 лв. за всеки от ответниците.

Мотивиран от изложените съображения, Бургаският окръжен съд,

РЕШИ:

РАЗВАЛЯ сключения с нотариален акт № **, том ***, рег. № ****, дело № ***/20**г., на нотариус Христо Ройдев, рег. № 289 от НК с район на действие РС-Поморие договор, с който „Анхиало 2010“ ООД, ЕИК 201270029, със седалище и адрес на управление: гр. Поморие, ул. „Бунар Хисар“ № 1, представлявано от Красимира Славова Стоянова е продало на Н.Б.К., с ЕГН *****, с адрес: гр.*** ж.к.*** бл.** ет.* ап.* и Ж. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр.*** кв.*** №** ет.* ап.* следния недвижим имот: самостоятелен обект в сграда с идентификатор 57491.502.306.1.7 по КК и КР на гр. Поморие, община Поморие, област Бургас, одобрени със заповед № РД-18-36 от 29.04.2009 г. на изпълнителния директор на АГКК и с последно изменение на КК и КР, одобрено със заповед № КД-14-02-762 от 26.04.2012 г. на началника на СГКК гр. Бургас, с адрес на имота: гр. Поморие, п.к. 8200, ул. „Княз Борис І“ № 73, етаж 0, находящ се в сграда № 1, разположена в поземлен имот с идентификатор 57491.502.306, с предназначение на самостоятелния обект: за търговска дейност, брой нива на обекта: 1, с площ от 40 кв.м., при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж: 57491.502.306.1.9, под обекта: няма; над обекта: 57491.502.306.1.1, ведно със съответните идеални части от общите части и правото на строеж, поради неизпълнение от страна на Н.Б.К..

ОСЪЖДА Н.Б.К., с ЕГН *****, с адрес: гр.*** ж.к.*** бл.** ет.* ап.* и Ж. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр.*** кв.*** №** ет.* ап.* да заплатят в полза на „Анхиало 2010“ ООД, ЕИК 201270029, със седалище и адрес на управление: гр. Поморие, ул. „Бунар Хисар“ № 1, представлявано от Красимира Славова Стоянова, със съдебен адрес за връчване на призовки, съобщения и съдебни книжа: гр. Бургас, ул. „Цар Симеон І“ № 111, вх.2, ет.1 сумата от общо 4369.04 лв. , по 2184.52 лв. за всеки от ответниците, направени в производство и в обезпечителното производство по ч.т.д. №141/2019г. по описа на ОС-Бургас разноски.

-

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му пред Апелативен съд – Бургас .

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____